

רע"פ 1012/23 - נזאר מחיסן נגד מדינת ישראל- יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה

בית המשפט העליון

רע"פ 1012/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: נזאר מחיסן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל- יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-עפמ"ק 57623-12-22 מיום 29.1.2023 שניתן על ידי השופטת ר' פרידמן-פלדמן

בשם המבקש: עו"ד פדל מורה

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ר' פרידמן-פלדמן) ב-עפמ"ק 57623-12-22 מיום 29.1.2023, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (השופט ע' טאוס) ב-בב"נ 16502-08-22 מיום 23.11.2022.
2. ביום 28.7.2022 חתם יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה בירושלים על צו הריסה מנהלי לפי סעיף 221 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: חוק התכנון והבניה). צו ההריסה מורה על הריסת וסילוק עבודה אסורה המצויים במקרקעין בראס סאלם 20, עיסאווי, ירושלים, כמפורט בהרחבה בצו (להלן: הצו והבינוי בהתאמה).
3. בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים דחה את בקשת המבקש לביטול צו ההריסה המנהלי. נקבע כי תנאי סעיף 221 לחוק התכנון והבניה התגבשו כנדרש, ואילו לא קמה עילה לביטול צו ההריסה בהתאם לסעיף 229 לחוק התכנון והבניה. זאת, בין היתר, מאחר שהתגלעו סתירות עובדתיות מהותיות בין הבקשה לביטול הצו לבין

העובדות; במועד מתן הצו, הבינוי לא אוכלס ואף לא הושלם; אין ממש בטענה כי הבינוי נועד לשמש קיר תמך בשל הסכנה למבנה הקיים; וגם אילו נפלו הפגמים הנטענים במתן הצו, הם אינם פגמים היוורדים לשורש הסמכות שבמתן הצו, ולפיכך אינם מצדיקים את ביטולו.

4. ערעור המבקש על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים נדחה. בית המשפט המחוזי קבע כי טענותיו של המבקש נבדקו כדבעי ונדחו על סמך בסיס עובדתי מוצק, בכלל זאת, עדות המפקח ותצלומי הבינוי, בעוד שטענות המבקש לא גובו בחוות דעת מקצועית או ראיות אחרות.

מכאן הבקשה שלפניי.

5. לטענת המבקש, במתן צו ההריסה נפלו פגמים המצדיקים את ביטולו. כך, בין היתר, המפקח נמנע מלציין את ייעוד המקרקעין; צילום הבינוי נעדר מיקום הקרקע באמצעות מספר קואורדינטות; ואף הצו שניתן שגוי ביחס לגודל הבינוי, תכליתו ומועד הקמתו.

6. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים, המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מענייני הפרטני של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם לו אי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 8292/22 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (12.12.2022)). הדברים נכונים ביתר שאת, נוכח ההיקף המצומצם של עילות הביקורת השיפוטית לגבי צווי הריסה מנהליים (רע"פ 4730/22 אברהם נ' יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים, פסקה 6 (17.7.2022)). הבקשה שלפניי אינה באה בגדר מקרים חריגים אלה.

7. טענות המבקש נדונו על ידי ערכאות קמא ונדחו בהסתמך על מסד עובדתי מוצק. טענותיו מופנות ביסודן כלפי ממצאי עובדה ומהימנות, אשר בבירורם ישנו יתרון לערכאה הדיונית אשר לפניה מוצגים הראיות ונחקרים העדים. בהינתן האמור, איני מוצא להתערב במסקנות ערכאות קמא, לא כל שכן במסגרת "גלגול שלישי" (רע"פ 9045/22 אבו עיש נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה עכו, פסקה 8 (11.1.2023)).

8. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ז בשבט התשפ"ג (8.2.2023).

ש ו פ ט